

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statslån til haglskaderamte frugtavlere, gartnere og landmænd [af Holger Hansen m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 102) findes i tidenden sp. 1611, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 329).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen, gående ud på en ny affattelse af lovforslaget.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Hans Hækkerup: Ved dette lovforslags første behandling gav mit partis daværende ordfører, hr. Lysholt Hansen, udtryk for, at vi kunne acceptere forslaget i den oprindelige form. Der er jo imidlertid sket den ændring, at man er gået bort fra ydelse af egentlige statslån over til en statsgaranti for lån, ydet af de private pengeinstitutter mod markedsrente. Vi har i min gruppe drøftet, om vi kunne acceptere dette ændringsforslag. Det oprindelige forslag var jo sådan set gunstigere for de pågældende haglskaderamte, idet det ikke var markedsrente, men en lavere rente, og der var også andre fordele forbundet med det. Vi har været stærkt fristede til at forsøge at drille de oprindelige forslagsstillere ved at fastholde forslaget, men vi har overvundet fristelsen; vi ønsker ikke at drille nogen; i hvert fald ikke i den nuværende situation.

Vi kan derfor tiltræde forslaget i den form, det nu har fået, idet jeg dog gør den enkelte bemærkning, at vi kunne ønske en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, fordi et enkelt medlem af udvalget, udpeget af vor gruppe, har fået betænkeligheder ved bestemmelsen om

de 120 pct. i den foreslåede nye § 3. Nu kunne jeg føle trang til endnu en gang at drøfte det spørgsmål, om denne procent er rigtig. Jeg vil i øvrigt understrege, som det fremgår af betænkningen, at de organisationer, der har rettet henvendelse til udvalget, jo har lovet at gøre deres for at opnå, at de pågældende nu bliver klar over, at det er nødvendigt fremover at have haglskadeforsikret, og jeg vil også understrege, hvad der står i betænkningen om, at vi går ud fra, at landbrugsministeren ved fastsættelsen af reglerne til gennemførelse af loven vil kræve, at der tegnes haglskadeforsikring af de personer, der opnår garanti i henhold til loven.

Jeg kan altså på min gruppes vegne anbefale forslaget med det forbehold, at vi ønsker endnu en udvalgsbehandling — den kan blive ganske kort — og så vil jeg i øvrigt udtrykke min forundring over, at der går det rygte, at regeringen vil stemme imod dette forslag. Det var da besynderligt.

Gerda Møller: Siden førstebehandlingen af det foreliggende lovforslag har det gennemgået den væsentlige ændring, at støtten til de haglskaderamte ikke skal ydes som et statslån, men som en statsgaranti for lån, der til sædvanlig markedsrente optages i banker og sparekasser. Den tanke var forslagsstillerne allerede inde på fra starten, men veg tilbage fra den på grund af visse vanskeligheder med genbelåningsretten i Nationalbanken for de lokale pengeinstitutter, fordi disse ikke alle var i stand til at klare det øgede udlån, der ville blive en følge af lovforslagets eventuelle gennemførelse.

Nu er imidlertid likviditeten inden for disse banker lettet noget, og derfor er der blevet mulighed for statsgaranti til markedsrente, således at vi også i udvalget har ment at kunne tage større hensyn til regeringens principielle synspunkter, som jeg i og for sig godt forstår, når det drejer sig om lån, som staten skal give. Men nu drejer det sig altså om optagelse af lån i de sæd-